

[Einar Simonsen.]

kere — ønsker sig mere Jord. Jeg kender det fra mine egne Forhold. I 30erne formindskede jeg min Ejendom med ca. 1/3 og befandt mig vel derved — ogsaa økonomisk. Bygninger og Besætning kom i mere passende Forhold til Jordarealet. Nu i Krigsaarene, da Planteproduktionen var — og den er det jo stadig — økonomisk Trumf, kunde jeg saa udmærket godt have brugt den solgte Trediedel. Og saadan er det sikkert for de 90 pCts Vedkommende, net. Saalænge Planteproduktionen, den di- baade store og smaa Landbrugere medreg- net. Saa længe Planteproduktionen, den direkte Markafgrøde, er den rentableste in- den for Driften, saa længe vil Jordhunge- ren være til Stede hos enhver virkelig Bon- de. Men hvis dette Forhold fortsætter, hvis ikke den animalske Produktion igen bliver en ligestillet Faktor, vil dette i sig selv ind- snævre hele Problemet *Tillægsjord*. En vis Usikkerhed over for Fremtiden er der, og en vis Forsigtighed er derfor ogsaa tilraa- delig. Det vil da ogsaa af denne Grund væ- re forkert at gaa til drastiske Metoder.

Lovforslaget gaar altsaa ud paa at ska- be Mulighed for Tilvejebringelse af Tillægs- jord til de smaa Brug, og dertil tjener den udvidede Forkøbsret, som foreslaas i § 8, tillige med de i hvert Sogn nedsatte 3 Mands Udvalg. Disse 3 Mands Udvalg er jo et nyt Skud paa Jordlovgivningens Om- raade, og hvis disse Udvalg vil forstaa at medvirke paa en god og forstandig Maade ved Løsningen af den tiltænkte Opgave, kan de sikkert faa en ikke ringe Betydning, og- saa som en Slags kommunal Jordforde- lingskommission. Jeg kan her slutte mig til Landbrugsministerens Ord om Betydningen af at faa hele Bondestandens Sympati og Forstaaelse med i Arbejdet, idet dette vil være ganske afgørende for et godt Resultat.

Jeg ser med Tilfredshed, at Forkøbs- retten gaar helt til Bunds. Man kommer nemlig i det praktiske Arbejde ikke saa sjældent ud for, at en mindre Ejendom, med gamle og daarlige Bygninger og med Jorden daarligt beliggende for Ejendom- mens Drift, langt bedre egner sig til et Fra- salg af Jord eller en Sammenlægning end en større Ejendom, hvor det modsatte er Tilfældet.

Det er blevet sagt, at Statens Forkøbs- ret ikke blot maa være en Skueret. Det sy- nes jeg heller ikke den er, saadan som Be- stemmelsen om den nu er formet i Lovfor-

slaget. Noget andet er, at det selvfølgelig under en Højkonjunktur og i en saa penge- rigelig Tid som den, vi nu har haft, hvor der altid vil være et stærkt Pres paa Køb af fast Ejendom, faste Værdier, jo nok kan have sine Vanskeligheder for Staten at kø- be, naar den skal passe paa ikke at drive Ejendomspriserne yderligere i Vejret — og det skal Staten naturligvis i en saadan Si- tuation passe paa. Men det er min faste Overbevisning, at den Dag, Konjunkturerne vender — og før bliver der jo som nævnt ikke stærk Efterspørgsel efter almindelig Udstykningsjord —, vil Staten som den gode, kontante Køber have store Chancer med en Lov som denne i Ryggen for at kunne købe al den Jord, der er naturligt Behov for.

Jeg synes, at en Lov som den her fore- slaede vil være et stærkt og et smukt Led i den lange Kæde, som Jordlovgivningen i første Halvdel af det tyvende Aarhundrede danner, og jeg vil derfor tilsige mit Partis Støtte til Lovforslagets Gennemførelse i det- te høje Ting.

Sluttelig vil jeg gerne sige et Par Ord om den Divergens, der har bestaaet i Jord- lovskommissionen, om § 8. Det er vel nok her den Mindretalsudtalelse, som under Bi- lag 1 er fremsat af Niels Frederiksen, Karl Skytte og N. P. Andreasen, der paakalder den største Interesse. I mine hidtidige Udta- lelser om denne Paragraf i Lovforslaget har jeg i det væsentligste præciseret min Op- fattelse af hele Spørgsmaalet, men jeg vil dog gerne knytte nogle ganske faa Bemær- ninger til Mindretallets Udtalelse, der jo er fremsat som et fuldt udarbejdet Ændrings- forslag.

Naar jeg ikke synes om dette Forslag, er der særlig 3 Grunde dertil. For det første den primære, at det er unødvendigt i For- bindelse med selve Spørgsmaalet om Frem- skaffelse af den nødvendige Jord — og hvorfor skal vi gaa til unødvendige Foran- staltninger? For det andet indeholder det en maskeret Ekspropriation, som jeg tror vil virke meget anstødelig i store Dele af Be- folkningen og vil modvirke den Goodwill, den Forstaaelse af Udstykningsagen, som Ministeren netop efterlyste som noget meget værdifuldt. Det vil afstedkomme en latent Uro og Usikkerhed i store Kredse af Land- befolkningen, der igen paa en uheldig Maa- de over Indflydelse paa det gode Nabofor- hold Landboerne imellem. For det tredje nærer jeg den største Ængstelse for hele det